

Arrest

nr. 72 868 van 9 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 10 november 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 12 oktober 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 23 december 2002 een asielaanvraag in. Op 11 februari 2003 beslist de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Op 21 februari 2003 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verder onderzoek naar de asielaanvraag van verzoeker noodzakelijk is, dit als gevolg van het dringend beroep ingesteld door verzoeker op 11 februari 2003. Op 5 maart 2004 weigert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoeker als vluchteling te erkennen.

1.2. Op 17 november 2004 wordt verzoeker het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Op 21 februari 2005 wordt verzoeker nogmaals het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Op 1 juni 2005 wordt verzoeker andermaal bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

1.3. Op 22 mei 2006 wordt ten aanzien van verzoeker een ministerieel besluit tot terugwijzing genomen. Op 13 november 2007 wordt het beroep hiertegen bij arrest nr. 3631 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.4. Op 4 juni 2008 wordt verzoeker het bevel gegeven het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

1.5. Op 26 juni 2008 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 30 juni 2008 wordt verzoeker het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies). Op 4 juli 2008 beslist de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid tot weigering tot inoverwegingname van de asielaanvraag. Het beroep hiertegen wordt door de Raad verworpen bij arrest nr. 18 670 van 14 november 2008.

1.6. Op 18 januari 2009 wordt verzoeker nogmaals bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Ook op 19 maart 2009 wordt verzoeker bevel gegeven het grondgebied te verlaten. Op 7 augustus 2009 wordt verzoeker nogmaals bevel gegeven het grondgebied te verlaten. Hetzelfde gebeurt op 26 november 2009 en op 25 januari 2010.

1.7. Op 12 oktober 2011 wordt verzoeker nogmaals bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit vormt de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“in uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid

wordt aan de zich noemende B. F. {..}, geboren te {..}, verklarend onderdaan te zijn van Algerije, het bevel gegeven om uiterlijk op, 19.10.2011 om middernacht het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van de volgende staten: Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk Griekenland, Hongarije, Italië, IJsland, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechische Republiek, Oostenrijk, Denemarken, Zweden en Zwitserland , tenzij hij (zij) voor deze landen over documenten beschikt.

Reden(en) van de beslissing :

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum.

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3°: wordt door de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid of zijn gemachtigde, V. Derue, attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 5°: werd door België ter fine van weigering van toegang signaleerd in de staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, hetzij omdat zijn aanwezigheid een gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, hetzij omdat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een verwijderingsmaatregel die noch ingetrokken noch opgeschort werd en die een verbod van toegang behelst wegens overtreding van de nationale bepaling inzake de binnenkomst of het verblijf van de vreemdelingen

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 6°: beschikt niet over voldoende middelen van bestaan voor de duur van het voorgenomen verblijf en is niet in staat die middelen wettelijk te verwerven. Hij is slechts in het bezit van 27.85 euro.

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 11°: werd sedert minder dan tien jaar uit het Rijk teruggewezen; betrokkene maakt het voorwerp uit van een ministerieel besluit tot terugwijzing van 22.05.2006 met kracht van uitvoering tot 21.05.2016.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in haar nota de exceptie van onontvankelijkheid op wegens gebrek aan belang. Zij wijst erop dat verzoeker reeds eerder bevelen om het grondgebied te verlaten kreeg en dat deze definitief zijn geworden.

2.2. De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de voormelde wet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198- 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het is niet betwist dat de verzoekende partij reeds bevelen om het grondgebied te verlaten ter kennis werden gebracht, zoals blijkt uit de uiteenzetting van de feiten. Evenmin wordt betwist dat deze bevelen definitief zijn geworden en door de verwerende partij nog steeds kunnen worden uitgevoerd. De eventuele vernietiging van het in het kader van de huidige vordering bestreden bevel om het grondgebied te verlaten kan verzoeker derhalve niet tot voordeel strekken. Verzoeker heeft dan ook geen belang bij het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing (RvS 22 maart 2006, nr. 156.746).

De exceptie van de verwerende partij is gegrond. Het beroep is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER